

Procent, i Stedet for at arbejde de 4 Dage om Ugen og derved, selv om de faa tariffmæssig Løn, faa denne reduceret med 33 pCt.

Naar saa de Herrer taler om den uheldige, demoraliserende Virkning af Lediggang, spørger jeg, om de ikke tror, det er bedre, ganske bortset fra den større Indkomst, at have et Arbejde, ved hvilket man roligt kan gaa de 6 Dage i Ugen, end at have Arbejde, som varer 4 Dage og efterfølges af 2 Dages Lediggang. Men lad os ikke gøre dette til et Hovedspørgsmaal i Sagen. Intet i Lovforslaget fremtvinger dette, og naar det i det hele taget er blevet ført ind i den høje Rigsdags Forhandlinger, saaledes som det er blevet, skyldes det jo de Forhandlinger, der er ført i Udvalget om Nødhjælpsarbejder, og den Strid, der stod der. Ærede Medlemmer bør imidlertid ikke lade sig forlede heraf til at tro, at det, der udformedes der, det, man der kæmpede om, er det eneste, der overhovedet kan være Tale om at søge gennemført ude omkring, naar Nødarbejder skal udføres. Der kan maaske være Forhold i Kommunen, hvor Nødarbejder kan iværksættes i forholdsvis ringe Grad, men hvor der er et stort Antal arbejdsløse, som kan bevirke, at man maa søge Arbejdsvilkaarene udformet helt anderledes, som kan foranledige, at man byder en endnu kortere Del af Arbejdsugen end den, der er tænkt paa i det Schøllerske Forslag. Det er muligt, at der kan ligge Arbejder af en saadan Beskaffenhed, at man ved visse Dele af dem kan give tariffmæssig Lønning, ved andre ikke. Men Lovforslaget indeholder intet som helst i saa Henseende; det siger derom kun den ene Ting: Nødarbejderne maa ikke virke dragende paa den, der har Beskæftigelse eller kan faa Beskæftigelse i det frie Arbejdsmarked, men Rammerne skal sættes saaledes for Arbejdsvilkaarene, at der deri ligger et kraftigt Incitament for den ved Nødhjælpsarbejde beskæftigede Arbejder til saa snart som muligt at søge ud i det private Arbejdsmarked. Hvis de Herrer, som kritiserer disse Bestemmelser, kan forme dem saaledes, at det samme siges bedre, end det er sagt i Forslaget, kan vi forhandle derom, det skal jeg ikke have noget imod; men Indholdet maa forblive det, jeg her har omtalt.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) talte endelig om Arbejdsanvisningskontorerne og mente, at man i dette Lovforslag har forsøgt at tage Arbejdsanvisningen under Armen, hvad det ærede Medlem misbilligede. Det ærede

Medlem sagde, at Arbejdsanvisningskontorerne ikke var nogen fuldvoksen Institution, og han tilføjede formanende, at Arbejdsanvisningen heller ikke burde te sig, som om den var det. Det kan gerne være, at det ærede Medlem har Ret — jeg tror for saa vidt, at han har Ret. Men hvis Arbejdsanvisningen ikke er nogen fuldvoksen Institution, bør den snarest muligt blive det. Det synes jeg da, det ærede Medlem og jeg maatte kunne blive enige om, og netop derfor gælder det om at knytte Arbejdsanvisningen saa nøje til Arbejdsløsheds-kassetilsynet, som det overhovedet er muligt uden derigennem at gøre Indgreb i Kassernes Selvstyre. — Det ærede Medlem udtalte endvidere, at hvis der skulde være nogen Mening i det hele, maatte man drage ind under Arbejdsanvisningsledelsen ogsaa alt Fæste- og Forhyringsvæsen her i Landet, og det kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i. Paa Konferencen om Arbejdsforholdene i Washington var man jo netop inde paa dette Spørgsmaal, og gennem en Konvention har man søgt det gjort til en international Bestemmelse, at indenfor den offentlige Arbejdsanvisning skal alle Former af Arbejdsanvisning, ogsaa Fæste- og Forhyringsvæsen, findes. Jeg kan godt dele den Betragtning og erkende det rimelige heri, men jeg tror ikke, det er muligt paa nærværende Tidspunkt at naa saa vidt. Det vilde føre ind paa en Overvejelse ogsaa af anden Lovgivning, som utvivlsomt maa komme til sin Tid, og som vil komme af sig selv, derom kan jeg forsikre det ærede Medlem, og komme des snarere, jo mere han og det Parti, han tilhører, virker sammen med os andre for at gøre den offentlige Arbejdsanvisning saa livskraftig som muligt.

Jeg skal til det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) kun sige, at naar han udtalte, at der var visse Arbejdsanvisningskontorer, som havde haft en meget ringe Betydning, og hvis Drift var alt for dyr i Sammenligning med det, der var udrettet gennem disse Kontorer, er dette rigtigt; men netop derfor er der ogsaa i § 3, 2det Stykke, indsat en Bestemmelse om, at Indrengsministeren kan bestemme, at et Arbejdsanvisningskontor skal virke som Filialkontor for et andet, større Arbejdsanvisningskontor. Det er netop for at simplificere og billiggøre den hele Virksomhed gennem en Ændring af de ganske smaa Kontorers Karakter.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) talte om, at de nuværende Regeringspartier havde søgt at udbrede den Opfattelse, at Arbejdsløsheds-